

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1626

§. 1.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45802](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45802)

rer pax & inuicta vnio, abundat gaudiū, & lætitia cordiū; & Spiritus Sanctus qui cū Patre & Filio vnus est Deus, ei assistit semper, tanquā Rex ad omnia hæc bona conseruanda & augēda Nec solum voluit Apostolus dicere: gaudium illud esse in spiritu Sancto; sed etiā Iustitiam & pacem: nam in alio loco dixit: *fructus spiritus est Charitas, & pax, & gaudium.* Vocat autem fructum: nam, quemadmodum arbor fructus producit, nutrit & conseruat, vsque ad integram perfectionem, & simul producit folia quibus eos tegat, de quo potest modo tueri: Ita Spiritus Sanctus, fructus producit iustitias, & gaudij; eosque conseruat & vsque ad integram perfectionem auget ac promouet; suaque protectione eos protegit ac defendit: quorum tanta est dulcedo & suauitas, vt quidquid terra profert ad eam suauitatem collatum, tanquam nihil censeatur. Quamobrem Apostolus cum hæc duo inter se cōlectat, ait: *regnum Dei non esse esse, sicut panis terreni similem, neque gaudium ac dulcedinem huius mundi; sed Iustitiam, Pacem, & gaudium,* quæ de celo veniunt, & ab infinitæ dulcedinis fonte, spiritu Sancto scilicet, fluunt. Quare cū ipse caelesti sua illustratione dulcedinem illam manifestet, præbeatque delibandum; nullus poterit eam agooscere, neque vt pat est aestimare: quam tamen si copiosa sua luce detegat & ostendat: nullus erit, nisi valde sit durus ac pertinax, qui non omnia delerat, vt illam obtinere possit. præcipue quiddam illa caelestis ita excellentiam ac dulcedinem huius Regni ostendat, vt simul de aliquid delibandum eius, quod in se continet, cum pace, gaudio, & admiratione, quam tunc communicat, cum in modum quo CHRISTVS Dominus noster cū suæ crucis asperitatem prædicaret, dixit suis discipulis, vt eos animaret: *d aliquos eorum non gustaturos mortem, donec viderent regnum Dei;* quod regnum eis ostendit post octo serè dies, cum transfiguratus est supra montem excelsum coram tribus eorum. Cuius aspectu ad eum Sanctus Petrus lætatus & contentus fuit, vt dixerit: *Domine bonum est nos hic esse.* In modum ijs, quos Deus noster vocat, vt eū ipso excelsum montem ac separatum Euangelicæ perfectionis, vitæque Religiosæ, conscendant, solet caelesti suo lumine pulchritudinem, suauitatem, & amplitudinem regni Dei in ea existentis manifestare: faciens, vt ipso aspectu aliquid experiantur plurimum, quæ in ipsa continentur. Id autem sufficit, vt rerum huius mundi penitus obliuiscant: bonum est nos in hoc monte esse, & vitam agere scilicet que regno Dei *Iustitia, Pace, & Gaudio:* quæ in illa sunt.

§. I.

SEd APERIAMVS iam stupendos modos, quibus Deus noster regni sui amplitudinem ac Religionis thesauros suis manifestat electis, & incipiamus ab eleganti & iucunda illa imagine, quam spiritus Sanctus in Patriarcha illo Iacob nobis ob oculos posuit, de quo dixit Sapiēs quod cū

Spiritus sanctus ei assistit.

Gal. 5. 22.

Luc. 9. 7
Mat. 6. 28.

Mat. 17. 4

a Sap. 10. 10

b Gen. 28. 10

Jacob figura ad religionem vocatorum

S. Anto. 3. p
Tit. 16. c. 10.
6. 11.
Ber. & Lan
ventius Iust.
infra citan
di.

esset profugus iræ fratris sui a ostenderit ei diuina Sapiencia regnū Dei. Quæ
 euenit ei, cum ambularet per locum quendam desertum solus, pauper ac
 fertus, innixus baculo, quem gestabat. & b cum venisset ad quendam locū
 letiq, in eo requiescere post Solis occubitum, iulit de lapidibus, qui iacebant, & in
 mens capiti suo dormiuit in eodem loco, vix corporis oculos clauserat, cum Deo
 animæ oculos illi aperiens, regnum suum illi hoc modo ostendit: *Vidisti
 somnis scalam stantem super terram & cacumen illius tangens cælū: Angelus
 Dei ascendentes & descendentes per eam, & Dominum innixum scale dicens
 Ego sum Dominus Deus, Abrahamæ patris tui, & Deus Isaac: Terram in qua dormi
 tibi dabo & semini tuo. Et ero cultus tuus quocumq, perrexeris. Cumq, conuulsi
 cob de somno, ait: verè Dominus est in loco isto & ego nesciebam Panemq, quæ
 bilis est, inquit, locus iste: non est hic aliud nisi domus Dei & porta cali: & pro gra
 rû actione votum vouit, se cunctorum, quæ Deus ipsi daret, decimas ei oblatum.*
 Fuit Jacob eiusq; in eo itinere euentus, eorum figura, quos Deus ad Religio
 nis statum vocat. Qui primùm statuunt, Deo obedire, vt fratris sui Esau
 euadant, hoc est, mundi fratris quidem secundum naturam, sed hostis in
 sissimi ob eorum culpam, qui nihil aliud agit, quam illos vita gratie priuari
 & ius primogenituræ, quod habent ad regnum cælorum, illis eripere.
 autem vt eius manus & persecutione euadant, volunt sicut Jacob ille, pa
 ternam suam domum & omnes commoditates, quas in ea habere poterant
 deserere: gaudentes potius pauperes cum Christo crucifixo viuere: quam in
 medio hostis sibi ad eò infensi, qui mille vijs conatur eorum sanguine ba
 riri. Vt autem hoc illi maiori cum suauitate & fortitudine præstare possent
 manifestat illis Deus superna sua luce diuitias regni sui, & vitæ Religio
 excellētias: quæ vita, vt Sancti dicunt, significatur per hanc mysticam Jacob
 scalam: non enim aliud est sacra Religio, quàm firma quædam, tuta & munda
 scala, qua ad cælum ascenditur: quæ ex parte vna tangit terram, eò quod
 innitatur cognitioni propriæ, & contèptui sui ipsius, rerumq; omnium huius
 mundi: ex altera verò parte contingit cælū, cui Deus ipse innititur, eò quod
 ad eius diuinitatis cognitionem, & amorem perfectum attingat, qui animam
 ipsam suo vnit Creatori, Huius scale gradus sunt Paupertas, Castitas, & O
 bedientia: & reliqua Religiosa Exercitia, Læctionis Meditationis, Oram
 nis, & Contemplationis: per quos gradus ascendunt quasi Angeli ad cæ
 lum, vt suam ibi familiaritatem & consuetudinem cum Deo suo habeant
 inde verò descendunt ad terram, vt varijs ministerijs operam suam po
 nant in vtilitatem proximorum: Nec mirum hoc est, quod eos Angelus ap
 pellemus, quos in his exercitijs imitantur. Et quoniam quisque gaudet con
 iūgi sibi simili: fit vt Angeli, de cælo descendat, & ascēdat etiam per eandem
 scalam. Et descendunt quidem, vt cum Religiosis conuersentur: eoque
 - San-

Sancta eorum exercitia excitent: ascendunt autem, ut eorum orationes Deo offerant, & impetrent quæ illi optant. Ne autem in hoc itinere deficient, quod à fuga sæculi auspicantur: ipsemet Deus scalam innixus beneuolunt suam eis ostendit, suumque fauorem ac beneuolentiam promittit, dicens: sicut dixit ipsi Iacob: ne timeas, etiamsi præ metu fugias, siq; te solus, pauper ac a tuis notis & amicis desertus: nam ego Deus tuus omnipotens, ero protector tuus & custos in omni bono quod quaeris: & cum tu dormis, vigilabo semper pro te. Ascende tuò per hanc scalam: ego enim illi innixus eam habiliam, & firmabo. Ne dubites, perfectionis iter aggredi: nam ego subueniam tibi in eo; nõ es solus, cum ego tecum sim; non es pauper, cum ego sim diuitie tua; non deerunt tibi parentes, cum ego sim pater tuus: nõ eris absq; fratribus & veris amicis, siquidem Angeli mei fratres erunt & socij tui. Accede, & innitere baculo crucis meæ, cum qua tutus pertransibis Iordanem huius sæculi, & peruenies ad æternam meorum cælorum requiem. Hæc illustratio est celestis, qua Deus intellectus eorum illuminat, quos vocat ad Religionem; suspensos quodammodo tenens ad breue aliquod tempus, in considerandis rebus adeo magnis, & mirabilibus, quæ in ea splendet. Et quãdo ex dulci hoc somno euigilant, & circa ea quæ viderunt, reflexionem faciunt fatentur suam ignorantiam, in qua eo usq; fuerunt; dicuntq;: *verè Deus est in loco isto*, & in hac domo sanctæ Religionis, fauēs eis singularibus gratijs & fauoribus; & *ego nesciebam nec credidissem*, tanta in ea esse, atque ipsa experientia vidi. O quàm est admirandus ac venerandus locus iste Religionis, verè hæc est *domus Dei & porta celi*: Domus recreationis, in qua Deus requiescit cum filijs hominum; & est porta, per quam filij hominum in gaudium sui Domini ingrediuntur. Et his bene perpensis, tenerè ad huius domus pulchritudinem affecti; & cupientes per hanc portam ingredi: offerunt Deo vota & promissa sua: non solum, sicut Iacob, decimas eorum quæ possidebunt, sed quidquid possident, aut se possessuros sperant; & se ipsos cum suis rebus omnibus: eligentes cum summo gaudio viuere potius *abiectos & contemptos in domo Dei* quã valde esse diuites & honorati habitantes in aulis, & *tabernaculis mundi*; & *peccatorum*. Magnaq; anxietate, ac desiderio, diuinæ Vocationi respondent illud Davidis *Vnam petis a Domino, hanc ex toto corde requiram; ut inhabuem in domo Dei mei omnibus diebus vitæ meæ*. Quæ tantalijs diuitiarum ac voluptatum abundantias, honores, prælaturas, scepra ac dignitates; petant à Deo quidquid pro suo solatio voluerint: Ego rem vnã tantam petere volo, & vnã tantum querere; hoc est, habitare in hac Domini Dei mei domo; ascendere per hanc perfectionis scalam, ingredi per hanc sanctitatis portam, ut nunquam inde exeam, donec in eius gloriæ domum ingrediar.

Deus hortatur incipientes.

c. Psa. 83. n.